

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
שבת-נוטל	מימרא	מאן דאמר										
לא שנו אלא אבן, אבל דינר - אסוך	אלמה אמר רבא:										♣	◇
אבן, אי נפלה לה - לא אתי אבוה לאיתויי, דינר אי נפיל - אתי אבוה לאתויי.											!	◇
תניא כוותיה דרבא:											■	
המוציא אדם וכליו מקופלים ומונחים על כתפו, וסנדליו וטבעותיו בידו - חייב. ואם היה מלובש בהן - פטור.	[תניא]										■	■
המוציא אדם וכליו עליו, וסנדליו ברגליו, וטבעותיו בידיו - פטור.											■	■
ואילו הוציאן כמות שהן - חייב.											■	■
כלכלה והאבן בתוכה.											■	<
ואמאי? תיהוי כלכלה בסיס לדבר האסוך											♣	
הכא בכלכלה מלאה פירות עסקינן.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										!	◇
ולישדינהו לפירי, ונישדי לאבן, ונינקטינהו בידיים											♣	
בפירות המיטנפין	כדרכי אלעי אמר רב:										■	!
הכא נמי - בפירות המיטנפין											!	
ולינערינהו נעורי:											♣	
הכא בכלכלה פחותה עסקינן, דאבן גופה נעשית דופן לכלכלה.	רב חייא בר אשי אמר רבא:										!	◇
מטלטלין תרומה וכו'.											■	<
לא שנו אלא שטהורה למטה וטמאה למעלה, אבל טהורה למעלה וטמאה למטה - שקיל ליה לטהורה ושביק ליה לטמאה.	רב חסדא:										■	◇
וכי טהורה למטה נמי, לישדינהו ולינקטינהו											♣	
בפירות המיטנפין עסקינן.	רבי אלעי אמר רב:										!	◇
מטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החולין, בין שטהורה למעלה וטמאה למטה, בין שטמאה למעלה וטהורה למטה	מיתבי:										■	♣
תיובתא דרב חסדא											♣	
מתניתין - לצורך גופן, ברייתא - לצורך מקומו.	אמר לך רב חסדא:										!	◇
מאי דוחקיה דרב חסדא לאוקמי מתניתין לצורך גופו?											♣	◇
מתניתין כותיה דייקא	רבא:										!	
מעות שעל הכר - מנער את הכר והן נופלות.	דקתני סיפא:										■	!
לא שנו אלא לצורך גופן, אבל לצורך מקומו - מטלטלו ועודן עליו.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	!
ומדסיפא לצורך גופו - רישא נמי לצורך גופו.											!	
אף מעלין וכו'.	רבי יהודה:										■	<
ואמאי? הא קא מתקן											♣	
רבי יהודה כרבי אליעזר סבירא ליה											!	
תרומה בעינא מחתא.	דאמר: [רבי אליעזר]										!	◇

disputants-חולקים ◇ קודרה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-נוטל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
סאה תרומה שנפלה לפחות ממאה ונדמעו, ונפל מן המדומע למקום אחר. רבי אליעזר אומר: מדמעת כתרומת ודאי.	דתנן: [רבי אליעזר]									◆	■	!	◇	קמב.		
אין המדומע מדמע אלא לפי השבון	חכמים:									◆	■	!	◇	קמב.		
אימר דשמעת ליה לחומרא, לקולא מי שמעת ליה?												♣	◇	קמב.		
אלא הוא דאמר כרבי שמעון												!	◇	קמב.		
סאה תרומה שנפלה למאה, ולא הספיק להגביה עד שנפלה אחרת - הרי זו אסורה.	כדתנן: [ת"ק]											◆	■	!	◇	
מתיר.	רבי שמעון:											◆	■	!	◇	
וממאי? דילמא התם בהא קמיפלגי													♣	◇		
אף על גב דנפלו בזה אחר זה - כמאן דנפל בבת אחת דמי, והא לחמשיין נפלה.	דתנא קמא סבר:											◆	■	♣	◇	
קמייתא בטיל במאה, והא תיבטיל במאה וחך	ורבי שמעון סבר:											◆	■	♣	◇	
אלא, הוא דאמר כרבי שמעון בן אלעזר.													!	◇		
נותן עיניו בצד זה ואוכל מצד אחר.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר:												■	!	◇	
ומי סבר ליה כוותיה? והא מיפליג פליג עילויה													♣	◇		
מעלין את המדומע באחד ומאה	דתניא, רבי יהודה:												◆	■	♣	◇
נותן עיניו בצד זה ואוכל מצד אחר	רבי שמעון בן אלעזר:												◆	■	♣	◇
דרבי יהודה עדיפא מדרבי שמעון בן אלעזר.													!	◇		
האבן שעל פי החבית - מטה על צדה והיא נופלת.														■	מ	
היתה בין החביות - מגביה, ומטה על צדה והיא נופלת.														■	מ	
מעות שעל הכר - מנער את הכר והן נופלות.														■	מ	
היתה עליו לשליש - מקנזה בסמרטוט, היתה של עור - נותנין עליה מים עד שתכלה.														■	מ	
לא שנו אלא בשוכח, אבל במניח - נעשה בסיס לדבר האסור .	רב הונא אמר רב:													■	ג	
היתה בין החביות כו'														■	<	
מאן תנא דכל היכא דאיכא איסורא והיתרא - בהיתרא טרחינן, באיסורא לא טרחינן?														^	מ	
רבן שמעון בן גמליאל היא	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													!	◇	
הבורר קטנית ביום טוב, בית שמאי אומרים בורר אוכל ואוכל	דתנן: [בית שמאי]												◆	■	!	◇
בורר כדרכו בחיקו ובתמחוי.	בית הלל:												◆	■	!	◇
במה דברים אמורים - שהאוכל מרובה על הפסולת, אבל פסולת מרובה על האוכל - דברי הכל בורר אוכל.	ותניא, אמר רבן שמעון בן גמליאל:													■	!	◇
והא הכא, דכי אוכל מרובה על הפסולת דמן														♣	◇	
הכא נמי, כיון דאי בעי למישקל לא משתקיל ליה יין עד דשקיל לה לאבן - כפסולת מרובה על האוכל דמי.														!	◇	
היתה בין החביות מגביה.														■	<	
היתה החבית מונחת באוצר, או שהיו כלי זכוכית מונחין תחתיה - מגביה למקום אחר, ומטה על צדה והיא נופלת. ונוטל הימנה מה שצריך לו, ומחזירה למקומה.	תניא, רבי יוסי:													■	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

		Talmud Navigator														
שבת-נוטל	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	קמב:	
מעות שעל הכר.														■	<	קמב:
לא שנו אלא בשוכה, אבל במניח - נעשה בסיס לדבר האסור.		רב חייא בר אשי אמר רב:												■	◇	קמב:
לא שנו אלא לצורך גופן, אבל לצורך מקומו - מטלטלו ועודן עליו.		רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												■	◇	קמב:
לא שנו אלא לצורך גופן, אבל לצורך מקומו - מטלטלו ועודן עליו.		וכן תני חייא בר רב מדיפתי:												■		קמב:
מעות שעל הכר מנער וכו'.														■	<	קמב:
שכח ארנקי בחצר - מניח עליה ככר או תינוק, ומטלטלה.		רבי אושעיא:												■	◇	קמב:
שכח לבינה בחצר - מניח עליה ככר או תינוק, ומטלטלה.		רב יצחק:												■		קמב:
אמר רבי יהודה בר שילא אמר רבי אסי: פעם אחת שכחו דסקיא מלאה מעות בסרטיא, ובאו ושאלו את רבי יוחנן		[רבי יהודה בר שילא אמר רבי אסי]												○	◇	קמב:
הניחו עליה ככר או תינוק וטלטלוה.		ואמר להן: [רבי יוחנן]												■	◇	קמב:
הלכתא ככל הני שמעתתא בשוכה.		מר זוטרא:												■	◇	קמב:
אפילו שכח נמי לא, ולא אמרו ככר או תינוק אלא למת בלבד.		רב אשי:												■	◇	קמב:
אביי מנח כפא אכיפי.		[אביי]												○		קמב:
רבא מנח סכינא אבר יונה ומטלטלה.		[רבא]												○		קמב:
כמה חריפא שמעתתא דדרדקי? אימר דאמור רבנן בשוכה, לכתחילה מי אמור?		רב יוסף:												♣		קמב:
אי לא דאדם חשוב אנא, כפא אכיפי למה לי? הא חזו למיזוגא עלייהן		אביי:												■	◇	קמב:
אנא, אי לאו דאדם חשוב אנא - סכינא אבר יונה למה לי? הא חזי לי לאומצא		רבא:												■	◇	קמב:
טעמא - דחזי לאומצא, הא לא חזי לאומצא - לא.														■	◇	קמב:
למימרא דרבא כרבי יהודה סכירא ליה?														♣		קמב:
והאמר רבא לשמעיה: טווי לי בר אוזא, ושדי מעייה לשונרָא		[רבא]												○	♣	קמב: